

ПАМ'ЯТІ УЧЕНОГО. ЦАРКОВ Є.Ф.

Євген Федорович Царков

30 жовтня 2018 р. на 83 році життя відійшов у вічність почесний доктор Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича (2005 р.), габлітований доктор математики (1992 р.), професор Ризького технічного університету (1989 р.) Євген Федорович Царков.

Народився Євген Федорович 8 грудня 1935 р. у м. Ростов-на-Дону в сім'ї службовців. Після закінчення середньої школи навчався в Чернівецькому державному університеті на фізико-математичному факультеті (1954-1959 рр.), у 1959-1960 рр. – в аспірантурі Інституту математики АН СРСР.

У 1966 р. Євген Федорович захистив кандидатську дисертацію "Випадкові збурення систем з післядією", отримавши в 1967 р. науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук.

Із вересня 1962 р. по червень 1963 р. і з вересня 1968 р. по січень 1972 р. працював викладачем на кафедрі прикладної матема-

тики та механіки у Чернівецькому державному університеті. Із 1968 р. по січень 1972 р. також завідував обчислювальною лабораторією в університеті. У червні 1970 р. Є.Ф. Царков отримав вчене звання доцента кафедри прикладної математики та механіки.

Із 1972 р. Євген Федорович працював в обчислювальному центрі Латвійського державного університету як завідувач лабораторією і пізніше заступник директора центру з наукової роботи, а з 1979 р. – в Ризькому технічному університеті, обіймаючи посади завідувача та професора кафедри спеціальних курсів вищої математики.

У 1982 р. Євген Федорович успішно захистив докторську дисертацію "Квазілінійні стохастичні диференціально-різницеві рівняння" зі спеціальності 01.01.05 – теорія ймовірностей і математична статистика.

Під науковим керівництвом Є.Ф. Царкова захистили понад 40 докторських та кандидатських дисертацій (зокрема, 3 доктор-

ських і 7 кандидатських дисертацій захистили 7 випускників кафедри прикладної математики та механіки Чернівецького університету).

Євген Федорович опублікував понад 250 наукових праць із теорії ймовірностей і математичної статистики, серед яких понад 16 монографій та навчальних посібників.

Наукові інтереси Євгена Федоровича належали до теорії дифузійних процесів, теорії стійкості стохастичних диференціально-функціональних рівнянь, теорії стійкості імпульсних динамічних систем із харківськими коефіцієнтами, асимптотичних методів аналізу квазілінійних диференціально-функціональних рівнянь із випадковими параметрами та граничних теорем для динамічних систем із марківськими збуреннями.

Євген Федорович читав лекції та робив наукові доповіді в університетах Гон-Конга, Мічигана, Каліфорнії, Лінкепінга, Бремена, Белграда. Був членом Американського математичного товариства, Українського математичного товариства, Латвійського математичного товариства, Міжнародного інституту статистики.

Євген Федорович – взірець вірного служіння обраній справі. Він назавжди залишиться в історії української та латвійської математичної науки, в пам'яті тих, хто його знав, як визначний учений, педагог, організатор, прекрасна та чуйна людина. Науковий світ втратив генератора оригінальних ідей, ученого, який глибоко розумів тенденції сучасної математики та її застосувань.

Друзі, колеги та учні Євгена Федоровича Царкова з глибокою вдячністю пам'ятатимуть його як справжнього Вченого та Учителя.

Р.І. Петришин, Я.Й. Бігун, С.Д. Івасишен, Козаченко Ю.В., І.В. Малик, М.Л. Свердан, В.Ю. Слюсарчук, Л.М. Слюсарчук, І.М. Черевко